

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011151
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122011151.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti odsúdenému H. P., nar. XX.XX.XXXX v T. nad T., trvale bytom F. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, na neverejnom zasadnutí dňa 23. februára 2023 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. novembra 2022, sp. zn. 37Pp/333/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. novembra 2022, sp. zn. 37Pp/333/2022, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 415 odsek 1 Trestného poriadku sa odsúdený H. P., nar. XX.XX.XXXX, podmienčne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/81/2018 zo dňa 07.08.2018.

II. Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu 5 (päť) rokov a súčasne nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným 3 (dva) roky a zároveň odsúdenému ukladá v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosti:

- podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- podľa § 51 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona zákaz vstupu do krčiem, pubov, pohostinstiev a inak označených zariadení, určených predovšetkým prevažne na konzumáciu a predaj alkoholických nápojov,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovne:

„Z odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia Okresného súdu Trenčín vyplýva, že predsedníčka senátu u odsúdeného H. P. konštatuje splnenie všetkých troch základných podmienok na rozhodnutie o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného. Uvedenými podmienkami sa rozumie v prvom rade vykonanie potrebnej časti z výmery uloženého trestu, čo je podmienkou formálnou, a následne dve materiálne podmienky, ktoré predstavujú plnenie si povinnosti a správanie sa v rámci výkonu trestu odňatia slobody v ústave a prognóza vedenia riadneho života po prepustení na slobode.

So splnením prvej a druhej základnej podmienky, tak ako sú aj opísané v sťažnosťou napadnutom uznesení Okresného súdu Trenčín sa dá súhlasiť, nakoľko odsúdený vykonal pomernú časť trestu odňatia slobody a taktiež z jeho hodnotenia vyplýva, že stanovený program zaobchádzania, ktorý je zameraný na dodržiavanie zákonných predpisov, interných pravidiel a povinností, rozšírenie právneho a sociálneho vedomia, ako aj na pracovnú disciplínu a extramurálne vzťahy priebežne plní v celom rozsahu. K spáchanej trestnej činnosti ako aj k nadmernému užívaniu alkoholických nápojov je, podľa hodnotenia, odsúdený kritický. Avšak voči splneniu poslednej materiálnej podmienky na podanie žiadosti a hlavne s argumentáciou predsedníčky senátu v sťažnosťou napadnutom uznesení sa súhlasiť nedá, keďže aj z hodnotenia ústavu bolo riziko recidívy odsúdeného vyhodnotené ako stredné a resocializačná prognóza ako menej priaznivá.

Z ustanovenia § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona vyplýva, že predpokladom podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienčné prepustenie. Zmysel podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienčné prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienčné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienčnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za toto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode je v prípade odsúdeného viac ako pochybné, a to tak s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj na stredné riziko zlyhania odsúdeného. V prípade odsúdeného sa jedná o osobu, ktorá pred aktuálne vykonávaným trestom odňatia slobody, bola vo výkone trestu, pričom následne sa dopustila trestnej činnosti pod vplyvom návykovej látky (odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T 36/15) a ďalej od presne nezisteného obdobia roku 2016 až do 05.01.2018 spáchala zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona za ktorý vykonáva aktuálne trest odňatia slobody. Zároveň považujem za potrebné poukázať na skutočnosť, že odsúdený deklaruje síce v prípade podmienčného prepustenia záujem zamestnať sa, avšak

okrem svojho vlastného tvrdenia, nepreukázal žiadnou relevantnou písomnosťou možnosť okamžitého zamestnania, tak ako deklaroval vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí. Uvedené nemôže byť zárukou toho, že odsúdený po prepustení z výkonu trestu bude schopný viesť riadny život.

Vzhľadom na vyššie uvedené som toho názoru, že u odsúdeného neexistuje záruka ba ani len dôvodný predpoklad toho, že po podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život, o čom v neposlednom rade svedčí aj jeho trestná minulosť (4 záznamy v registri trestov) a charakter spáchanej trestnej činnosti, keď spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, teda na viacerých chránených osobách spôsobom ako je uvedený v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/31/2018 zo dňa 25.06.2018.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody preto Krajskému súdu Trenčín navrhujem, aby uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 37Pp/333/2022 zo dňa 21.11.2022 v zmysle ustanovenia § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

K sťažnosti prokurátora sa odsúdený písomne do rozhodnutia krajského súdu vyjadril s tým, že napadnuté uznesenie považuje za zákonné a vecne správne, nakoľko súd sa pri svojom rozhodovaní zaoberal aj okolnosťami na strane a v prospech odsúdeného. Na základe uvedeného preto navrhol krajskému súdu, aby sťažnosť prokurátora voči napadnutému uzneseniu ako nedôvodnú zamietol. V prílohe písomného vyjadrenia odsúdený pripojil prílohu, a to Písomné potvrdenie do zamestnania od P. M., spol. s r.o. zo dňa 23.01.2023, na pracovnú pozíciu pracovníka na farme S..

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) súd môže odsúdeného podmienечne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienечného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienечného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienечného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienечného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienечného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienечného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienечné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného

účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o materiálnu podmienku spočívajúcu v preukázaní polepšenia odsúdeného, krajský súd poukazuje na to, že okresný súd vo vyššie uvedenej časti napadnutého uznesenia poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Krajský súd konštatuje, že uvedené skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, pričom správnosť skutkových záverov a hodnotiacich úvah nenapáda ani prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia neopomenul sa zaoberať aj skutočnosťami svedčiacimi v neprospech odsúdeného, na ktoré poukázal prokurátor v dôvodoch svojej sťažnosti a uviedol, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa názoru krajského súdu úvahy okresného súdu vychádzajú zo zistených skutočností, svedčiacich nielen v prospech, ale aj v neprospech odsúdeného (na rozdiel od argumentácie prokurátora v dôvodoch podanej sťažnosti), pričom obsahujú logické a rozumné argumenty, vychádzajúce z individuálnych okolností tohto prejednávaneho prípadu. V tomto ohľade preto okresný súd správne zohľadnil skutočnosť a to, že odsúdený síce má v odpise z registra trestov evidované 4 odsúdenia, avšak v dvoch prípadoch u odsúdeného išlo o podmiennečný trest odňatia slobody, po ktorých sa osvedčil a v súčasnosti sú zahľadené, pričom odsúdený prvýkrát bol vo výkone trestu v trvaní 7 mesiacov, a tento vykonal 18.07.2005. Pokiaľ prokurátor poukazoval na 4 záznamy odsúdeného v registri trestov, túto námietku krajský súd tak považoval v prejednávanej veci za nedôvodnú. Rovnako správne okresný súd zohľadnil skutočnosť týkajúcu sa ustálenia príčiny páchania trestnej činnosti u odsúdeného, ktorou príčinou u odsúdeného bola závislosť na alkohole, pričom táto závislosť bola preukázaná znaleckým posudkom, kde bolo znaleckým skúmaním zároveň konštatované, že v čase závislosti na alkohole odsúdený pre spoločnosť nebezpečný nebol. Okresný súd v tomto smere správne poukázal na takmer 5-ročnú nútenú abstinenciu odsúdeného vo výkone trestu, pričom odsúdený je svojím kritickým postojom k požívaniu alkoholu odhodlaný v abstinencii aj naďalej pokračovať.

S prihliadnutím na preukázané polepšenie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody ako aj s poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť aj skúšobná doba v primeranej dĺžke spolu s uloženým probačným dohľadom a s ním určenými obmedzeniami a povinnosťami, zameranými na elimináciu požívania alkoholu odsúdeným.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.